

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צז עמוד א

אמר רב קטינא: שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב, שנאמר (ישעיהו ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. אביי אמר: תרי חרוב, שנאמר (הושע ו') יחיינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו, תניא כותיה דרב קטינא: כשם שהשביעית משמטת שנה אחת לשבע שנים, כך העולם משמט אלף שנים לשבעת אלפים שנה, שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ואומר (תהלים צ"ב): מזמור שיר ליום השבת - יום שכולו שבת. ואומר: (תהלים צ') כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר. **תנא דבי אליהו: ששת אלפים שנה הוי עלמא, שני אלפים תוהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.**

▪ רש"י מסכת סנהדרין דף צז עמוד א

שני אלפים היה תהו - תחת שלא ניתנה עדיין תורה והיה העולם כתוהו, ומאדם הראשון עד שהיה אברהם בן חמשים ושתים שנה איכא אלפים שנה כדמוכחי קראי, דכשנשלמו אלפים שנה עסק אברהם בתורה שנאמר (בראשית יב) ואת הנפש אשר עשו בחרן ומתרגמינן: דשעבידו לאורייתא בחרן, ואמרינן במסכת עבודה זרה (ט, א): גמירי, דההוא שעתא הוה אברהם בר חמשין ותרתין שנין.

ושני אלפים תורה - מן הנפש אשר עשו בחרן עד (...) נחרב הבית

Traité Sanhédrin, page 97A

Rav Katina : le monde durera six millénaires, et il restera détruit pendant mille ans, puisqu'il est dit *Dieu seul sera grand en ce jour* (Isaïe, 2; 11). Selon Abayé, le monde restera détruit pendant deux millénaires, puisqu'il est dit *Au bout de deux jours il nous aura rendus à la vie ; le troisième jour il nous aura relevés, pour que nous subsistions devant lui* (Osée 6; 2). Nous avons une baraïta qui va dans le même sens : l'année sabbatique repose (la terre) une fois tous le sept ans; de la même façon, le monde se reposera un millénaire sur sept, car il est dit *Dieu seul sera grand en ce jour* et aussi, *Psaume, cantique pour le jour du chabbat* (Psaumes, 92; 1) et encore *Car mille ans sont à tes yeux comme une journée* (Ib, 90; 4).

A l'école d'Elie, on enseignait que le monde durerait six mille ans : **deux mille ans de vide, deux mille de Torah**, deux mille de temps messianique.

▪ Commentaire de Rachi sur ce passage

Deux mille de vide : puisque la Torah n'avait pas été encore donnée, le monde était considéré comme vide. De Adam jusqu'à ce que Abraham à 52 ans, il y a 2000 ans, comme le prouvent les versets bibliques. A partir de cet age-là, Abraham a commencé à s'occuper de Torah comme il est marqué « *Et toutes les âmes qu'il avait faite à Harane* », c'est-à-dire qu'il leur a enseigné la Torah. Et le Talmud a calculé qu'Abraham avait à ce moment-là 52 ans.

Deux mille de Torah : depuis Abraham à 52 ans (...) jusqu'à la destruction du deuxième Temple.